

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 57.

Z KRAKOWA DNIA 19 LIPCA 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 18 Lipca.

ROZKAZ DZIENNY

Do Wojska Polskiego.

w Kwaterze Głównej dnia 4 Lipca
w Warszawie. 1829 r.

Za Najwyższym Rozkazem.

Najjaśniejszy CESARZ Jmć i KROŁ

naviasławiey ozdobić raczył:

Orderem S. Stanisława Iuszy klasy

Jenerała Brygady Mycielskiego, Kom-
mendanta Korpusu Kadetów w Kaliszu.

Stosownie do Decyzji Najjaśniejszego

CESARZA Jmcr i KROLA,

Upoważniony zostaje

W Piechocie: Dowódca Piechoty, Jene-
rał Piechoty, Jenerał-Adjutant Hrabia Stani-
sław Potocki, do noszenia ozdób orderu Or-
ła Czerwonego, którego wielką wstęgę Naj-
jaśniejszy Król Jmć Pruski udzielić mu ra-
czył.

Mianowany zostaje

W Gwardyi: W Pułku Strzelców kon-
nych, Pułkownik Benedykt Zielonka, Flü-
gel-Adjutantem Najjaśniejszego Pana, nie-
przeistając należeć do tegoż Pułku.

Otrzymaie Urlop

W Wojsku: Jenerał Dywizyi Hrabia
Stefan Grabowski, Minister Sekretarz Stanu,

na miesiąc 4ry, licząc od 5go Lipca r. b.,
z wolnością iechania za granicę.

Postępują na wyższe stopnie

W Korpusie Kadetów w Kaliszu: Per-
cznik Łukasz Szczepkowski, na Kapitana;
Dozorca w tymże Korpusie, Podofficer Woy-
ciech Narzyński, na Podporucznika w Woy-
sku, z przykomenderowaniem do zastępo-
go Korpusu.

Naczelný Wódz

(podpisano) KONSTANTY

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:

p. oh. Szefa Sztabu Głównego,
Jenerał Brygady Siemiątkowski.

ROZKAZ DZIENNY

Do Wojska Polskiego.

w Kwaterze Głównej dnia 5 Lipca
w Warszawie. 1829 r.

Za Najwyższym Rozkazem.

Postępują na Podporuczników

po odhytym w obecności Najjaśniejszego Pana
w d. 22 Czerwca r. b. Examinie praktycznym
ze Szkoły Podchorążych Piechoty

W Gwardyi: Do Pułku Grenadyerów:
z tegoż Pułku Sierżant starszy Rafał Luto-
wski.

W Piechocie: Do Pułku Piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Michała Nro 1, z tegoż Pułku, Podofficerowie: Teodor Bobolacki i Jan Ciechański.

Do Pułku 5go liniowego: z Batalionu Saperów Podchorąży Stanisław Korzeniowski.

Do Pułku 2go liniowego: z Pułku Strzelców pieszych Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Nro 1, Podofficer Walenty Tomaszewski.

Do Pułku 6go liniowego: z Pułku 3go Strzelców pieszych Podofficer Alexander Wambach.

Do Pułku Strzelców pieszych Jego Cesarzsko-Królewskiej Mości Nro 1, z tegoż Pułku Podofficerowie: Jan Różański i Tadeusz Mieczkowski.

Do Pułku 3go Strzelców pieszych: z tegoż Pułku Sierżant Starszy Kazimierz Bieracki i Podofficer Tomasz Kwasiborski.

Do Pułku Piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Konstantego Nro 3, z Pułku 7go liniowego Podofficer Otto Kołdowski.

Do Pułku 7go liniowego: z tegoż Pułku Podofficer Tomasz Grotowski.

Do Pułku 4go liniowego: z tegoż Pułku Podofficerowie: Julian Zajączkowski i Antoni Szmigielski.

Do Pułku 8go liniowego: z tegoż Pułku Podofficerowie: Antoni Leniecki i Walenty Smoliński.

Do Pułku 2go Strzelców pieszych: z tegoż Pułku Podofficerowie: Józef Szczepański i Piotr Dzielwski.

Do Pułku 4go Strzelców pieszych: z Pułku 2go Strzelców pieszych Podofficer Walenty Wiszniewski.

Naczelný Wódz
(podpisano) KONSTANTY
W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:
p. ob. Szefa Sztabu Głównego,
Generał Brygady Siemiątkowski.

Uwiedomienie od Komitetu trudniącego się wniesieniem Pomnika dla Xięcia Józefa Poniatowskiego.

Kiedy pierwszą myśl powzięto, aby zaślęgi Xięcia Józefa Poniatowskiego uwiecznić Pomnikiem Narodowym, myśl ta zaięła wszystkie umysły. Świeża pamięć Wodza, który takim zgonem uświetnił nieszczęścia Narodu, napełniła wszystkie serca i zamieniła powyższy zamiar w iednowspólne uczucie, iedną silną potrzebę dla wszystkich części ziemi Polskiej. Komitet zawiązany do zbierania składek na ten cel przeznaczonych, widział iak wszystkie klasy Narodu ubiegały się o udział w tem przedsięwzięciu. Dobrowolne dary Towarzyszków broni Xięcia Józefa, składki możniejszych obywateli, ofiara skromnego Urzędnika, grosz sieroty i wdowy, wszystko się to iednoczyło dla uczczenia pamięci Bohatera Polskiego. Wszakże nowość przedsięwzięcia, ogrom przewidzianych wydatków, potrzeba szukania zagranicznego artysty, nakoniec samo umodelowanie pomnika, musiały koniecznie odsuwać o lat wiele epokę ziszczenia tych gorących powszechnych życzeń. Przy historycznem zdaniu Sprawy, którą Komitet Pomnikowy po ukończeniu dzieła, hędzie miał za obowiązek ogłosić wraz z szczegółowym rachunkiem wpływów i wydatków, wyłożą się obszernie wszystkie powody tej zwłoki. Teraz pośpieszamy donieść, że model kolosalny Pomnika w pierwszych dniach Czerwca r. b. sprowadzony z Gdańska do Warszawy, ustawiony iuż został tak, iak ma być sam Pomnik.

Ale zasły nowe do pośpiechu przeszkody; model wspomniony wykonany iak wiadomo przez sławnego Torwaldsona, w iesieni przeszłej z Włoch przybył do Gdańska; spóźnione iego do portu przybycie, i niepewność

zeglugi w tej porze roku, nakazywała środki ostrożności. Komitet postanowił czekać na bezpieczniejszy spław wiosny, aliści niedoświadczany oddawna, i nieszczęsny wylew Wisły, który iak wiadomo, tyle klęsk zaniosł w tamtejsze okolice, uszkodził także model znajdujący się w pakach, a niedość staranny pakunek na miejscu w Rzymie zrządził nadto nie mało złego. Jakkolwiek uszkodzenia zład powstałe nie dosięgły celniejszych części Posągu, wymagały iednak prędkich zarządzeń. Troskliwe wydobyć i przesuszenie wszvstkich części modelu, o chroniło ie od zepsucia. Koń i ięździec naydokładniey naprawiony, poiedyncze członki wzmocniono żelazem i gipsem, i złożone nakoniec w iedną całość, takuż zupełnie, iak ma być odłany Pomnik z bronzu.

Te roboty, i potrzeba wystawienia o sobney dla ochrony modelu budowy, naraziły na wydatki nieprzewidziane, i uszczupliły znacznie fundusz na postument, kupno bronzu i zapłatę roboty rzeźbiarskiej wyliczony.

Chęć doprowadzenia do skutku tego chlubnego zamiaru w sposób godny i Męża, któremu Pomnik wznosimy i Narodu, który mu takie uczczenie przeznaczył, nakazuje Komitetowi dla zapelnienia tego uszczerbku w funduszach, odwołać się raz ieszcze do tych samych uczuć współrodeków, które przy związaniu naszych czynności, tak świetnie ducha narodowego okazały, i tak silnie pokrzepiły nas w rozpoczętym zawodzie zaszczone m przez Naywyższe potwierdzenie Wskrzesiciela Ojczyzny Polskiej Alexandra, i szczęśliwie nam panującego Jego Dostojnego Brata.

Dla dogodzenia ciekawości miłośników sztuki, dla przekonania, że powszechne życzenia współziomków wkrótce iuż pomyśl-

ny uwieńczy koniec, Komitet urządził wystawę publiczną modelu pomnikowego w podwórzu obok Sal redutowych, do którego wniśćcie jest przez pałacyk Nro 547, obok wchodu do Teatru Narodwego, i cieszy się nadzieją, że przy oglądaniu tego modelu, zaisnienie na nowo owa starodawna hojność Polska, która zaiste naylepiey się tu złączy z chwałą imienia Polskiego, i z tylą uczuciami, iakie widok Posągu Xięcia Józefa w sercach naszych obudzi.

Taką ufnością prowadzeni, nie widzimy potrzeby ani usprawiedliwiać się z tego kroku, ani naznaczać wysokości ofiary, iaką każdy oglądający model Pomnika przynieść ze chce, tem bardziey, że to przypuści do uczestnictwa w tem przedsięwzięciu narodowem i te wszystkie osoby, których szczupłość mogącey się uczynić przez nich składki, wstrzymywała może dotąd. Przy wejściu do Sali ustawiona będzie skarbona i xięga do zapisywania tych ofiar, i naydrobniejsza opłata przyięta będzie, tem chętniey, tem skwapliwiey, gdy tu chodzi o pokazanie, że umiemy dokonać rozpoczęte dzieło, i że szlachetne uczucia zawsze w tej samey zachowujemy mocy.

Tu jest miejsce, odwołując się do podobnych wyższych pobudek przypomnieć, że niektóre osoby, nie wniosły ieszcze do kassy pierwiastkowych swoich zapisów; iak odesłanie ich spiesznie jest pożądanem, tak zwłoka dalsza w wypłacie nie mogłaby iuż być usprawiedliwioną, kiedy sprowadzenia i ustawienie modelu, usuwa wszelkie wątpliwości o niezawodnem dekonaniu tego dzieła, które ozdobić ma Stolicę naszą i pięknym mistrzowskiej ręki utworem i piękniejszych ieszcze uczuć Narodu wiekopomnem świadectwem.

BANK POLSKI

Gdy niektóre osoby zastawiwszy w Banku koztowności na czas oznaczony, pomimo upłynionego terminu nie wykupiły, ani prolongowały zastawu; przeto Bank ostrzega zastawiających, iż jeżeli najdalej do dnia 10 Sierpnia r. b. tychże zastawów nie wykupią, lub przypadające Bankowi prowizji dla przedłużenia terminu wykupu niezaliczą, koztowności ich na licytacji w dniu 17 miesiąca Sierpnia odbyć się mającej, na zaspokoianie należności Bankowej, bez dalszego ostrzeżenia sprzedane zostaną.

W Warszawie dnia 7 Lipca 1829 roku.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Jęlski.

Sekretarz Jeneralny:

(podpisao) Hassmann.

Kurs Listów Zastawnych

dnia 7 Lipca 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 90 gr. —

Płacono — 89 — 22½

Z Petersburga d. 10 Czerwca D. K.

Reskrypt N. Pana wydany w Warszawie dnia 12 (24) Maia, do Jenerała Dywizyi, Jenerała Dyżurnego woyska Polskiego Rautenstraucha.

W odznakę szczególney Naszey przychylności za waszą stateczną usilność w służbie, i pożyteczną pracę w pełnieniu obowiązków Dyżurnego Jenerała woyska Polskiego i innych poruczonych wam powinności, nayłaskawiej mianujemy was Kawalerem Naszego Cesarskiego orderu Świętego Błogosławionego Wielkiego Xięcia Alexandra Newskiego, którego znaki przyłączając do tego pisma, pozwalamy wam nosić ten order według ustaw.

Zostaiemy dla was z Cesarską Naszą życzliwością na zawsze przychylnemi.

— Dnia 14. —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Jutro weźmie Dwór Cesarski żałobę czterech tygodnie po zgonie Królowey Hiszpańskiej i Xięcia Oldenburskiego; na dwa tygodnie po śmierci Landgraffa Hessen Homburskiego, a na dwa dni po zgonie Xiężney Hessen-Kassalskiej Karoliny. Żałoby te będą według zwyczaju podzielone na wielką i małą.

Dziś w południe śpiewano nrocyste Te Deum w Kościele Katedralnym Kazańskim Panny Maryi na podziękowanie Wszechmocnemu za wielkie zwycięstwo, odniesione dnia 30 Maia przez waleczne woysko nasze nad Turkami, któremi W. Węzyr osobiście dowodził. Nayprzewielebniejszy Metropolita odprawił Mszą S. w towarzystwie swego Duchowieństwa. Znaydowali się na tey uroczystości wszyscy Jenerałowie i inne znakomite osoby. Wystrzały działowe z wałów twierdzy ogłosiły mieszkańcom stolicy ten szczęśliwy wypadek.

WIADOMOŚCI OD WOYSKA.

Naczelnay dowódca woyska działającego donosi N. Cesarzowi Jmci raportem z dnia 23 Maia, iż dowiedziawszy się urzędownie, że nieprzyjaciel od niejakiego czasu zajmował się urządzeniem milicyi, którey środek był w Razgrad pod zastoną licznego oddziału woyska Tureckiego, wysłał dnia 14 Maia dla zniszczenia tey milicyi, Jenerała Porucznika Barona Kreutz z 4tą dywizyją ułanów dwoma brygadami 8mej dywizyi piechoty i 4ch artyleryją, oraz pułkiem Kozaków. Jenerał Porucznik Kreutz udając się ku Razgrad drogami wystawniżcemi wielkie trudności za każdym krokiem spotykał uzbroionych mieszkańców wspieranych iazdą regularną.

Wszystkie te oddziały zostały kolejno zniszczone, i zabrano znaczną ilość bydła oraz przeszło 100 wozów z żywnością. Po trzydniowym pochodzie przybył korpus do przeznaczonego miejsca, lecz zastał Razgrad opuszczony przez Turków. Wracając do głównego korpusu przed Sylistryą przez Turtukay, patrole przedniej straży Barona Kreutz, będącej pod dowództwem Jenerała Majora Szeremetiewa, spostrzegły zmierzchem dnia 18 Maja milicję nieprzyjacielską, rozłożoną w znacznej sile przed wsią Eskimele z dwoma działami i 1000 ludzi jazdy regularnej. Dnia 19 o świcie uderzył raptownie Jenerał Major Szeremetiew z swoją jazdą na nieprzyjaciela, pokonał go, przywiódł do nieładu, i odniósł zupełne zwycięstwo. Cała piechota nieprzyjacielska, która uszła w tej porażce, została rozproszoną; artylleryja i jazda uciekły na widok wojska naszego. Nieprzyjaciel miał przeszło 250 ludzi zabitych; w niewielką zabrano 117; między innemi, zwycięzcy zdobyli chorągiew, cały obóz i bagaże Hassan Baszy, który dowodził milicją i wojskiem regularnem. Strata nasza składa się z ułanów i 2 kozaków zabitych, a 29 raniomych.

Tymczasem, naczelny dowódca otrzymał raport do Jenerała piechoty Roth, który mu doniósł, iż kilka tysięcy jazdy nieprzyjacielskiej pokazało się dnia 17 Maja przed stanowiskiem jego w Esiki-Arnaular; lecz dywizyja ułanów Bugskich dzielnie ją odparła zadawszy znaczną stratę i zabrawszy chorągiew; wszakże całe wojsko Tureckie, którego tylko przednią straż składał ten oddział, wyszło z Szumli pod zowództwem samego Wielkiego Wezyra, stanęło wkrótce przed korpusem Jenerała Roth i okazywało chęć uderzenia na Prawody. Za odebraniem tej wiadomości, postanowił naczelny dowódca

udać się z częścią wojska oblegającego Lu Prawody, celem połączenia się z Jenerałem Roth i uderzenia na Wielkiego Wezyra, zostawiając przed Sylistryą dla dalszego oblężenia 27 batalionów piechoty, 2 1/2 batalionów pionierów i saperów, brygadę ułanów, 11 kompanij artylleryi polnej, całą artylleryją oblężniczą, dwa parki inżynierów i cztery pułki kozaków, to wszystko pod dowództwem Jenerała Porucznika Krassowskiego. Roboty oblężnicze Sylistryi szły dotąd pomyślnie. Pierwsze parallele zostały ukończone, a baterie wyłomowe były czynne na wszystkich punktach, od dnia 20 Maja. W kilku miejscach, roboty są na 300 kroków odległe od fosy twierdzy. Osada czyniła kilkokrotne wycieczki w nocy lecz za każdym razem została odparta i zapędzona do twierdzy, poniosłszy znaczną stratę.

W małej Wołoszczyźnie Turcy pokusili się wyrzucić nas z reduty wysypanej naprzeciw szanca Wargerob, zajętego przez nieprzyjaciela w niedostępnych dołach górystego brzegu Dunaju. Oddział nieprzyjacielski, złożony z 2000 ludzi piechoty, uderzył na stanowisko nasze dnia 2 Maja; podpułkownik 17stej brygady artylleryi Bykow, dowodzący w reducie, odparłszy go trzykrotnie karabinami i ogniem karabinowym, natarł bagnietem, przywiódł do ucieczki i ścigał aż do wąwozów. Turcy zostawili przeszło 200 ludzi poległych na boiowisku; strata nasza była mała.

Admirał Greygh doniósł N. Cesarzowi Jmci pod dniem 18 Maja o bohaterskim czynie brygady Merkury, na którą dnia 14 dwa okręty liniowe uderzyły. Po zaciętej i długiej bitwie w oczach całej floty Tureckiej, bryg ten wyszedł zwycięsko z tej bezprzykładnej walki, przymusiwszy ogień nieprzyjacielski do milczenia.

Odbierając wiadomość o tym świetnym i bohaterskim czynie, dowiedział się oraz N. Cesarz Jmć o haniebnem zabraniu fregaty Rafael, dowodzonej przez Kapitana 2giej klasy Stroynikowa, który się poddał nieprzyjacielowi bez najmniejszego oporu.

Jenerał Hrabia Paszkiewicz Erywański doniósł o bitwie, godnej zwykłej waleczności woyska, którym dowodzi; zaszła ona dnia 1 Maja między oddziałem Jenerała Majora Burcowa i liczną milicją Achmeta Chana Adzarskiego, w Sandszakostwie Patskowskiem, niedaleko wsi Curskab.

Jenerał-Major Xigże Betutow, dowodzący w Achalcyku, dowiedziawszy się, iż nieprzyjaciel zebrałszy znaczne siły w Sandszakowskim Patskowskim, zajętem przez Achmeta Chana, chce uderzyć na tę twierdzę, postanowił wysłać Jenerała Majora Burcowa przeciw temu Chanowi, dla rozproszenia jeżeliby można się tego, i wstrzymania tym sposobem przedsięwzięć nieprzyjaciela przeciw Achalcykowi.

Jenerał-Major Burcow, wyruszywszy z 10 kompaniami piechoty, 5 działami artylerii lekkiej i 200 kozakami ku nieprzyjacielowi, w pochodzie dowiedział się, iż Achmet Chan czekał na przybycie innego woyska poszedł ku wsiołom Chrzescijańskim Sandszakowstwa Ardagańskiego dla ich zrabowania. Udał się Jenerał-Major Burcow ku wsi Curskab, przez którą woysko Tureckie iść miało, przybył tam nazajutrz, lecz zastał zebrane wszystkie siły nieprzyjaciela. Mimo przewyższającej liczby Turków i korzystnego ich stanowiska, Jenerał-Major Burcow wołał raczej udrzyć na zajęte przez nich nieodstępne wzgórza, niż zwrócić ku Achalcykowi, od którego był odległy przeszło na 50 wiorst, i z nieustraszoną odwagą wpadł na nieprzyjaciela. Uderzał na nie-

go bagnietem i pędząc z jednego wzgórza do drugiego, przybył nakoniec do wsi Curskab którą znalazł umocnioną murem; został zniewolony zatrzymać się o 100 sążni od tego muru. Achmet Chan obrócił wtedy przeciw naszemu woysku całą swą siłę, wynoszącą przeszło 5000 piechoty, oprócz jazdy; lecz odparty na wszystkich punktach musiał się schronić do wsi, przeniosłszy znaczną stratę. Nazajutrz rano nieczekał Chan powtórnego uderzenia, uciekł o świcie w zupełnym nieładzie, i był dzielnie ścigany.

Korzystając z tej sposobności Jenerał-Major Burcow spalił wieś, których mieszkańcy okazali się nieprzyjacielskimi, i spustoszył całą okolicę, gdzie nieprzyjaciel znajdował ciągle środki swoich wtargnięć do Sandszakostwa, zajętych przez woysko nasze.

Z Paryża d. 3 Lipca.

Wczoraj udzielił Król prywatne posłuchanie Marszałkowi Maison.

Przybył tu Kardynał Clerment-Tonnere.

Xigże Mortemart, Poseł nasz w Petersburgu, powołał do siebie kilkunastu oficerów Francuzkich z korpusu Inżynierów, dla ukończenia od dawnego czasu rozpoczętej topograficznej roboty.

W Lionie dnia 26 Czerwca uwięziony został Murarz 30letni, nazwiskiem Fontollive, który intenił się być synem Ludwika XVI. i dziedzicem tronu.

Podług nadeszłego do Ministra morskiego urzędowego rapportu dnia 24 Maja dwie pod brzegiem Algierskim stojące feluki zostały przez bryg Francuzki Focian na mieliznę wpędzone, tak iż większa z nich rozbiła się. Zgromadzeni nad brzegiem Beduin strzelali do bryga, który jednak tyle był wspaniały, że nie dał do nich z dział ognia. W wieczór dnia 30 Maja Kapitan Latreya,

tymczasowy dowódca naszej eskadry, na wystrzał z działa rozpoznawał port Algierski. Większe okręty stały tam zawsze jeszcze rozbite.

D. 22 Czerwca wypłynęły z Tulonu 2 korwety i 3 brgi przeciw korsarzom Algierskim. Odchodzący dwa razy w miesiącu regularnie konwoy z Tulonu, zastępowany odtąd jest zamiast jednego przez dwa wojenne okręty. Nad wystawieniem bombowych statków pracują tam znowu z pośpiechem.

Z Marselii piszą, że Wechabici zatrudniają bardzo woyska Egipskie; posiadają oni przewyższającą jazdę i urządzony przez Europejczyka korpus regularnego woyska.

Z Perpignan donoszą pod dniem 23 Czerwca, że Baron Romain, prefekt Pireneów wschodnich, pojechał w ważnej sprawie do Cerdagny Francuskiej, dla rozmówienia się ustnie z Jenerałem Hiszpańskim Hr. d'Espagna. Ostatni postawił osadę Figueras na stopie wojennej, spodziewając się wkrótce ataku. Nie odbyła się tam tego roku processya Bożego Ciała. W wyższej Katalonii ciągle więżą ludzi.

Jenerał Friant, który znajdował się w kampaniach w Niemczech, Hollandyi, Egipcie, we Włoszech, &c. umarł dnia 21 Czerwca w wiejskim swoim mieszkaniu przy Meulan w 71 roku życia.

Najnowsze nadeszłe tu z Neapolu Gazety (do 16 Czerwca) nie wspominają nic o Galotym.

Francya posiada teraz 42 woyskowych i 469 cywilnych szpitalów.

Wyszła dnia 6 Maja z Vera-Cruz, a przybyła dnia 26 Czerwca do Bordeaux fregata Ludwika, przywiozła 550,000 twardych piastrow i 106 wychodniów Hiszpańskich.

Weszły w służbę Sultana Jenerał Francuski Hulot, Hr. Orscy, jest szwagrem sławnego Jenerała Moreau.

Z Rzymu d. 25 Czerwca.

Owdowiała Królowa Sardynska odjechała ztąd dnia 22 b. m. do Pizy.

Ogłoszony tu został surowy edykt przeciw tajnym towarzystwom. Każdy należący do nich i ich postanowień uważany będzie jako zbrodzień kraju, karany śmiercią i konfiskatą majątku. Taż kara rozciąga się i na tych, którzy udzielią im miejsca na schadzki. Ukrywający ie lub wspierający w jakim bądź sposobie, skazanemi będą na całe życie na galery, a na 5 lat ci, którzy wiedząc o nich nie doniesą władzy. Rozporządzenie to rozciąga się do świeckich i duchownych osób, a nawet do cudzoziemców, którzy miesiąc w kraju bawią. Oddzielna kommissya wyrokować będzie bez żadnej apelacyi względem spraw tego rodzaju.

W Imola panuje spokojność od powrotu Biskupa, przeciw któremu wyszli Kapituła, Magistrat i mnóstwo obywateli.

Dnia 29 b. m. odbędzie się Kongregacya Jezuitów, dla obrania nowego Jenerała zakonu, w miejsce zmarłego przed 5 miesiącami Oyca Fortis.

Z Madrytu d. 18 Czerwca.

Z Katalonii piszą, że Jenerał Hr. d'Espagna posłał do 4000 woyska na granicę Francuską, i oprócz tego dwa wojenne okręty do Rosas.

Do Santander przybyło kilkanaście rodzin Hiszpańskich z Mxyku.

Z Lizbony d. 21 Czerwca.

Trzecia przeciw Terceirze przeznaczona wyprawa odplynęła dnia 16 b. m. do wyspy S. Michała. Na okrętach znajduje się około 1600 woyska lądowego; lecz okręty tak w złym znajdują się stanie, iż na jednym z

nich zaledwo eskadra z oczu zniknęła pękł główny maszt. Przywodzą jako zadziwiająca okoliczność, że na tej wyprawie nie znajduje się ani jeden officer wysokiego stopnia.

Po nadejściu dnia 11 b. m. doniesień z Madeiry odbyli Ministrowie radę, jednak o tej postanowieniu nie doszło nic do wiadomości publicznej.

Don Miguel wysłał dwóch agentów do Francji, dla dostrzegania czynów wychodniów Portugalskich.

W Alemtejo, która prowincja okazywała się być najprzychylniejszą Don Miguelowi zachodzą ważne zdarzenia. W mieście Portalegre, gdzie cała ludność powstała i Donna Marya Królową ogłosiła, uwięziono wszystkich urzędników Don Miguela. W mieście Rodondo zwołali mieszkańcy Radę miasta i ogłosili Donua Marya Królową i ogłoszenie to kazali w akta weignać. W Elwas też samo nastąpiło, ale osada wstrzymała dalsze kroki. W Mafra urzędnik miejscowy, wychwytawszy za sprawą z miasta, gdy postrzegł groźne poruszenie ludu, umknął z swym podwładnym i tu przybył. Mieszkańcy widząc się być samem sobie zostawionemi, znieważyli Miguelistów i poczęli ich pozamykali.

Z Londynu d. 1 Lipca.

P. Stratford-Canning miał wczoraj rozmowę z Hr. Aberdeen, a potem z Ministrem morskim.

Podług doniesień z Sierra Leone panował tam pomiędzy Murzynaami wielki pomór. Dowódca tameczny Owen odpłynął dnia 12 z. m. do wyspy Fernando Po.

Dnia 26 z. m. stracono w Malcie 2ch morskich rozbojników Greckich, którzy zabili żyda i kilkanaście innych osób.

Z Manszestru nadchodzą pomyślnie doniesienia o stanie tamecznych rękodzieł.

W przeszłym tygodniu uwięziony został w Sheffield młody Chirurg za ukradzenie pary pończoch, 2 sukien kobiecych i szapki. Młodzieniec ten wykradł także dziewczynę, która te suknie nosła i zaślubił się z nią w Gretna-Green. Matka dziewczyny oskarżyła go tylko o kradzież, ale o uwiedzeniu córki nic nie wspomina.

Sułtan odwiedził niespodziewanie Angielskiego Kupca w Stambule Black. Jest to pierwszy przykład, że Sułtan poniżył się do odwiedzenia kupca, z którym kilka godzin uprzejmie rozmawiał.

Okręt Angielski Lonach powracający z wschodnich Indyy, ścigany był dnia 13 b. m. w kanale między St. George i Terceirą przez fregatę Portugalską. Gdy do niego strzelano, odwrócił żagle i przybył do niego zbrojny kuter od fregaty i wysadził nań kilkunastu ludzi. Nadaremnie pytał się Kapitan tego okrętu czy wybuchnęła wojna z Anglią i protestował się przeciw tak gwałtownemu postępowaniu. Odpowiedziano mu, że Kommodor Don Miguela blokująco miasto Angre tak rozporządził, i że go przed niego zaprowadzić muszą. Kapitan żądał, aby jego okręt albo uznano za zdobycz, albo uwolniono; zamiast odpowiedzi, przybył jeszcze na okręt do znajdujących się już żołnierzy Porucznik z 30 ludzimi, zerwał banderę Angielską i zmusił Kapitana do udania się z nią na fregatę. Dopiero nazajutrz w wieczór po 26 do 28 godzinnem zatrzymaniu został okręt i lud uwolniony.

W Irlandyi wakuja teraz 4ry reprezentacye w Parlamencie: od Clare, Korku, Wicklow i Dowe.

W Ameryce wydany niedawno został słownik Angielski, zawierający 70,000 słów, a zatem o 12,000 więcej niżeli najnowsze wydanie Johnsona.

DODATEK DO N^{ro} 57. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 LIPCA 1829 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0°		Tempera- czyli stop. zima	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Lipca god: 7	27	6, 575	+15. 4	92	Połud. Za. średni	Pogoda z chmur:	
12	"	6, 639	+10. 6	73	" słaby	" "	
14. 3	"	6, 532	+10. 9	70	" średni	" "	
0	"	6, 744	+16. 6	90	" słaby	Pogoda	
7	27	7, 469	+15. 1	90	żaden	Pogoda	
15. 12	"	7, 405	+21. 3	70	Półn: Ws. słaby.	Pogoda z chmur:	
3	"	7, 273	+22. 9	69	" "	" "	
9	"	7, 078	+17. 8	89	" "	Pogoda	
7	27	6, 600	+16. 0	90	Wschodni słaby	Pogoda	
16. 12	"	6, 096	+22. 8	75	" "	" "	
3	"	5, 030	+24. 6	72	" średni	" "	
0	"	4, 904	+10. 2	88	" słaby	" "	
7	27	5, 011	+17. 2	86	Połud. Ws. słaby	Pogoda z chmur:	
17. 12	"	5, 975	+19. 0	83	Połud. Za. mocny	Pochmurno	Deszcz
3	"	6, 535	+17. 3	89	" słaby	" "	
9	"	6, 667	+16. 4	95	Połnocny słaby	" "	

J. K. Stęczkowski, A. O. A.

Z Londynu d. 3 Lipca.

Onegdaj Lord Strangford miał naradę z Xięciem Wellington. Wczoraj Posło ie Fruski i Neapolitański mieli czynność z Hr. Aberdeen.

Dziś rano nadeszło tu pismo od Lorda Heitesbury z Petersburga pod d. 17 Czerwca.

Podług najnowszych doniesień z Terceiry, blokująca eskadra Don Miguela przeprowadziła jeszcze kilkanaście okrętów Angielskich do Angra i po części ich ładunki na ląd wyłożyła, i nawet należące do Kapitanów i ludu rzeczy gwałtownie wydarła. Taż eskadra zabrała niemniej jeden Amerykański okręt i jeden bryg Francuzki.

Onegday Poseł Pruski, w towarzystwie P. Rothschild, złożył w tutejszym banku 23 550 Fs. jako 13tą półroczną uplate pożyczki r. 1822.

Gazeta Kuryer wyraża: „Właściwy cel poselstwa Perskiego do Porty Ottomańskiej jest ciągle głęboką tajemnicą. Sprawiający to poselstwo Sedi Khan podróżował wiele, był nawet dawniej w Anglii, liczy 45 lat i odznacza się rozsądkiem i wielką czynnością.”

Rząd Don Miguela kazał już 5go Anglika do więzienia wtrącić, to jest P. Stoddard, który na okręcie Duńskim przybył do Lizbony.

Z Porto piszą, iż Professor Pertana, jeden z najlepszych matematyków w Portugalii na wieczne wygnanie skazany został, i wprzód patrzeć musiał na egzekucyę dnia 7 Maja. Wielki prawnik Kamil Fontes, szanowny Professor w Koimbrze i sędzia najwyższego trybunału, ięczy w więzieniu pomiędzy nayspożytejszymi ludźmi, za to, iż przez Juntę Porto mianowany był cenzorem w Koimbrze.

Nadeszły listy z Damao (w wschodnich Indiach) pod dniem 29 Stycznia donoszą, że Goa pozostała wierną Don Pedro.

Nowojorska Gazeta zaprzecza wieści, iakoby Jenerał Lafayette nakazał przywieść sobie ziemie z Bun-Her-Hill.

Do Liwerpoola przybyły podróżny z przyładka Dobrey Nadziei, mówi, że woienny Angielski okręt Falkon napotkał eskadrę Francuzką, która płynęła na rzekę Łabędzia w Nieuudwales, dla zajęcia tej okolicy i założenia tam osady.

Matka sławnego Wędrownika Jana Belzoni utraciła przez śmierć obu innych synów Dominika i Franciszką. Cała rodzina znajduje się w największej nędzy, i Xiegarz Murray zbiera dla niej składki.

Cena zboża spada tu codziennie.

Z Bruxelli d. 4 Lipca.

N. Król Jacek powrócił tu z swej podróży do prowincyi Leodyskiej i Limburgskiej.

J. K. Wysokość Xiężna Oranii pojechała w tych dniach do Weimaru, z kąd uda się do wód Emskich.

Dnia 1. b. m. nadeszły do Vlaardingen pierwsze tegorocznego połowu śledzie. Gdy wedle zwyczaju podarunki Krolowi i jego Rodzinie rozdane zostały, sprzedawano ich beczkę po 700 ZH. Tegorocznia wyszła z Niderlandow na połow śledzi flotta wynosi 129 okrętow.

Wyznaczona w przeszłym roku kommissya, która miała podać J. K. Mci sposoby do urzadzenia na stalszych podstawach służby morskiej, podała w tych dniach Monarsze zdanie swoje, i iak mówią proponowała zwiększenie siły morskiej.

Z Stambulu d. 11 Czerwca.

(Z Gazety powszechnoy.)

Dnia 9 b. m. o godzinie 2giej z południa Sułtan odwiedził niespodziewanie w ogrodzie Bujukdere Baronową Hübsch (matkę Posła Duńskiego) i obie te córki. Przyjechał konno z zupełnym Dworem iak do Meczetu, bawił trzy godziny, a Baszowie czekać na niego musieli w przedsalu. Kazał córkom grać na fortepianie, rozmawiał z niemi i oglądał ich rysunki. Oddalając się darował każdej po dwie pełne garści dukatów, których nie śmiały odmówić przyjęcia, iako noszących imię Sułtana.

Wielka uroczystość ofiary odbył się ma za 4ry dni na łące Bujukdere pod namiotem, co jest równie wielką nowością! Sułtan przy uroczystej processyi do Meczetu nosi tylko czerwoną czapkę wyszywaną złotem po kraisk, obszerne zielone płaszcz, z po-

szowanym koźnierzem złotem i czerwone bity z złotem i ostrogami. Uchylenie to wszelkich dawniejszych formalności, każe się spodziewać, że oczekiwanych za kilka dni Posłów Angielskiego i Francuzkiego, przysylnie także bez wszelkich obrzędów i rozmawiać z nimi będzie przez Tłumaczy o sprawach publicznych. — Z resztą trudni się ciągle urządzaniem wojska; paziowie jego musieli w większej części przyjąć służbę wojskową.

Były Musselim (dowódca w Aleppo) za nie uczynienie zadosyć rozkazowi udania się do wojska do Erzerum, został ścięty, i takież los spotkał jego brata, który posiadał stopień Kapidzi Baschi za to, iż pierwszemu chciał dopomódź do ucieczki.

Kapitan Basza, na którego admirałskim okręcie znajduje się Angielski Kapitan morsk, jako człowiek prywatny, popłynął znowu na Czarne morze. Wczoraj nadeszło tu doniesienie, że opanował Rossyjski parowy statek. Wczoraj także słyszano przez cały dzień z dział strzelanie przy Kara-Buruu, gdzie musiała zayść żywa potyczka morska.

O odesłaniu jeńców Rossyjskich do Odessy dowiadujemy się co następuje: W. Wezyr wystawił się za uwolnieniem zostającego w niewoli Rossyjskiej Turka, i one uzyskał. Zaledwo dowiedział się o tem Sułtan, gdy z własnego natchnienia 100 Rossyjan uwolnił.

Z Belgradu d. 20 Czerwca.

Basza tutejszy oznaymił, że W. Wezyr po kilku morderczych potyczkach między Szumłą i Warną, w których z obu stron wiele ludzi padło, powrócił do okopów swoich pod Szumłą.

Od granic Tureckich d. 21 Czerwca.

Ranionych Rossyjskich przewożą teraz po części na statkach do Odessy.

List z Eginu pod dniem 30 Maja wyraża: Od trzech tygodni rozchodzi się tu kopia podpisanego w Londynie w dniu 22 Marca r. b. względem Grecyi protokołu. Zawarte w nim stosunki hołdownictwa względem Sułtana i nioczaczenie granic nowego kraju sprawiły tu powszechnie nieukontentowanie, a większe jeszcze ostatnie kroki Angielskiego Jeneralnego Konsula P. Dawkins. Ten miał w tych dniach posłuchanie u Prezydenta Hr. Capodistrias, żądał od niego uchylenia wszelkich blokad, cofnienia wszystkich wojsk Greckich zza Morei i zaniechania nieprzyjacielskich kroków przeciw Porcie. Prezydent odmówił zaprzestania nieprzyjacielskich kroków i cofnienia wojsk, oświadczywszy Ajentowi Angielskiemu, że jego obowiązek zabrania mu odstąpienia ze szkoda Grecyi uzyskanych korzyści, i że tylko gwałtownie ulegnie. Wyprawił razem gońców do wszystkich dowódców Greckich, a żeby pod żadnym pozorem z stanowisk swoich i warownych punktów nie ustępowali, chybaby do tego zmuszonemi byli. P. Dawkins posłał potem na płynącym do Stambułu kutrze wiadomienie Posłom Angielskiego i Francuzkiego o postanowieniu Prezydenta. Zachodzi ciekawość jakie to postanowienie pociągnie za sobą skutki, przez które Grecy wyzwalają się niejako z pośrednictwa Mocarstw Chrześcijańskich.

Kuryer wschodni (pismo Francuzkie w Grecyi wychodzące) zawiera następujący wyrok: "W życzeniu, aby wojska Greckie należały do elementarnej nauki, rozkazujemy: Artykuł 1. Wzajemna nauka ma być w wszystkich gatunkach broni regularnego korpusu zaprowadzoną. Artykuł 2. Kapitan głównego sztabu Dutrone, który nam przedłożył rozprawę w tym przedmiocie, jest dyrektorem tej nauki. Artykuł 3. Dyrektor Jeneralny korpusu wojska regularnego, Pułkownik Heydeck, powezmie wiadomość o powyższej rozprawie, i ułoży za porozumieniem się z Kapitanem Dutrone projekt do regulaminu, który nam do zatwierdzenia podany zostanie. W Eginie dnia 13 Maja 1829 r.

J. A. Kapodistrias,

Przyszły bieg spraw Grecyi jest ciemnością pokryty. Wszyscy obieracze w Peloponezie zostają pod wpływem Kolokotroniego i chcą Hr. Capodistrias obrać reprezentantem do narodowego Kongresu. Obrani już reprezentanci chcą oświadczyć, iż Kongres nie może zatrudnić się wewnętrznem urzędowaniem Grecyi, poki iey granice nie będą oznaczone i zamyślają na nieograniczony czas poruczyć Prezydentowi dyktaturę. Z drugiej strony rozchodzi się wieść, że Mocarstwa zamyślają nadać Grecyi kształt rządu Monarchicznego. Prezydent, któryby w tym przypadku oddalić się musiał, zostałby bardzo obrażony i mówi już nawet o jego odejściu. Dla nieszczęśliwego naszego kraju zbliża się czas ostatecznego urzędowania, i w chęci uczynienia mu wiele pozbawiony będzie dobrodziejstw, do których ma prawo, to jest porządku i pokoju.

TEATR NARODOWY.

Towarzystwo Aktorów Polskich, sceny Lwowskiej, będzie miało zaszczyt dziś w Niedzielę, to jest dnia 19 Lipca 1829 r., przedstawić Melodramat w 4ch aktach, z Francuzkiego PP. Cuvilier i Leopold, przez B. Kudlicza przełożony, z muzyką P. Mechul, pod tytułem: *Machabeusze, czyli Wzięcie Jerozolimy.*

DONIESIENIE.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji &c.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 27 Lipca r. b. odbywać się będzie w Biórach Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji Licytacja in minus na dostawę różnych Efektów i Materiałów dla Węzień kryminalnych na rok 1829/30 wyrachowanych, iakimi są Effekta sukienne i koce płócienne, uszyte bielizny, pościeli i odzieży, robota szewska, kowalska, kotlarska, gancarska, bednarska, introligatorska, szklarska, konwiersarska, mydlarska, czyli łój i świece; — Materyalia piśmienne, narzędzia gospodarskie, i inne potrzeby extraordinaryne. Mający chęć podjąć się tej Entrepryzy, mają się zgłosić w terminie i miejscu wyżej oznaczonym o godzinie 10 przed południem, opatrzeni w Vadium w kwocie złp. 600 na całość, na szczegół zaś w 1/10 części oznażyć się mającego prætium, o którym to szacunku iak i o warunkach Licytacji każdego czasu w Biórach Wydziału wiadomość udzieloną będzie.

W Krakowie dnia 10 Lipca 1829

Senator Przydujący:

X. Łętowski.

Konwiski, Sekr. Wvdz.

Dnia 23 b. m. i r. o godz: 10 zrana, a o 2 z południa w M. Chrzanowie okręgowem w rynku, sprzedane zostaną publicznie: korali sześć sznurków, zegarek kieszonkowy, stoliki, landszafty, zegar ścienny, lustra, beczki i t. p. domowe sprzęty; mających chęć kupna, podpisany na oznaczony czas i miejsce z gotówką zaprasza.

W Chrzanowie dnia 11 Lipca 1829 r.

Tomasz Jaworski, Komr. Sąd.

OGŁOSZENIE.

Starsi Giełdy Warszawskiej

Czynią ninieyszem wiadomo, iż odtąd, notowany w Cedulach Kurs Listów Zastawnych, wyrażać będzie samą tylko cenę kapitału w tychże Listach zawartego; co do procentu zaś od tychże Listów za czas od respective 22 Czerwca i 22 Grudnia do chwili zawarcia umowy przypadającego, ten, jeżeli inny wyraźny układ w karcie umowy, przez Agentów zmiany poświadczony, zawarty nie został, oddzielnie przez kupujących dopłacany byćd winien.

W Warszawie dnia 8 Lipca 1829 roku.

(podpisano) Wojciech Sommer.

(podpisano) Geysmer.

UWIADOMIENIE.

Podpisany nabywszy Aptekę W. Zukowskiego tu w Krakowie pod znakiem Złotey Gwiazdy w ulicy Floryańskiej, domu pod L. 549 prowadzoną, takową teraz urządzając i materyalami wszelkiemi dostatecznie już opatrzywszy, w teyże samey ulicy i domu pod znakiem Hypokratesa utrzymywać nadal będzie; poleca się zaufaniu Szanowney Publiczności ścisłym i nayskrupulatniejszym obowiązków swych dopełnieniem.

Antoni Gutkowski

Magister Farmacyi, Apteki pod Hypokratesem Właściciel.